

Sygnatura akt I C 409/14

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Wałbrzych, dnia 25 czerwca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Kamil Majcher

Protokolant: Dominik Kozłowski

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 czerwca 2014 r. w Wałbrzychu

sprawy z powództwa (...) S.A. we W.

przeciwko G. K.

- o zapłatę

I. zasądza od pozwanej G. K. na rzecz strony powodowej (...) S.A. we W. kwotę 8.217,84 zł (osiem tysięcy dwieście siedemnaście złotych 84/100 gr) z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 3.071,72 zł od dnia 14 grudnia 2012 r., od kwoty 5.146,12 zł od dnia 4 lipca 2013 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 1.320 zł tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 1.200 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

## UZASADNIENIE

Strona powodowa wniosła o zasądzenie od pozwanej kwoty 8.217,84 zł w tym kwoty 3.071,72 zł tytułem kapitału i kwoty 5.146,12 zł tytułem skapitalizowanych odsetek wraz z odsetkami ustawowymi.

Nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym wydanym przez S. R. w. L.żądanie zostało uwzględnione w całości.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa zgłaszając zarzuty przedawnienia, nie otrzymania wezwania do zapłaty z dnia 3 stycznia 2013 r., nie istnienia zadłużenia z uwagi na jego spłatę.

W piśmie z dnia 20 marca 2014 r. strona powodowa wskazała, że nie zasługuje na uwzględnienie zarzut spełnienia świadczenia gdyż wysokość zobowiązania pozwanej została wskazana w umowie przelewu. Jeśli chodzi o zarzut przedawnienia roszczenia to wskazała, iż jest on niezasadny gdyż bieg terminu przedawnienia uległ przerwaniu na skutek wszczęcia postępowania egzekucyjnego.

W piśmie z dnia 14 maja 2014 r. pozwana wskazała, że pożyczkę spłacała do chwili choroby, a później było prowadzone postępowanie egzekucyjne. Nadto wskazała, że posiada stały dochód i istniała możliwość prowadzenia egzekucji bez sprzedaży wierzytelności.

Na rozprawie w dniu 23 czerwca 2014 r. pozwana oświadczyła mi.in, że w pewnym momencie przestała spłacać pożyczkę i sprawa została skierowana do komornika i można było pobierać należność z renty przy czym komornik informował ją, że ma jeszcze inne zadłużenia.

**Sąd ustalił następujący stan faktyczny:**

W dniu 27 lipca 2004 r. pomiędzy G. K., a (...) Bank S.A. została zawarta umowa pożyczki w kwocie 5.785,93 zł. Zgodnie z § 2 pkt 1 i 2 pożyczka miała zostać spłacona ratach, których termin określał harmonogram spłaty, a termin ostatniej raty przypadał na dzień 7 sierpnia 2006 r.

Zgodnie z harmonogramem termin spłaty pierwszej raty przypadał na 8 września 2004 r.

Zgodnie z § 1 pkt 8 umowy oprocentowanie od zadłużenia przeterminowanego liczone jest jako dwukrotność stawki odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych.

Dowód:

- umowa pożyczki k. 31
- harmonogram spłaty k. 41

W dniu 26 czerwca 2007 r. (...) Bank S.A. we W. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), w którym stwierdzono, że zadłużenie G. K. z tytułu umowy pożyczki z 27 lipca 2004 r. wynosi łącznie 7.337,29 zł, w tym kapitał 4.978,20 zł, odsetki umowne 339,35 zł, odsetki karne naliczone do dnia 25 czerwca 2007 r. w kwocie 1.699,74 zł oraz koszty 320 zł. Ponadto wskazano w nim, że od daty wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego od kwoty kapitału 4.978,20 zł naliczane są dalsze odsetki w wysokości dwukrotność stawki odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych.

W dniu 10 września 2007 r. (data stempla pocztowego) (...) Bank S.A. wystąpił do S. R. w. W.o nadanie klauzuli wykonalności w/w bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, a postanowieniem z dnia 30 października 2007 r. sygn. akt (...) S. R. w. W.wniosek ten uwzględnił.

Na podstawie powyższego tytułu egzekucyjnego, po nadaniu mu klauzuli wykonalności, (...) Bank S.A. we W. w dniu 4 stycznia 2008 r. złożył wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przed komornikiem sądowym przy tut. Sądzie W. W.. W toku tego postępowania prowadzonego pod sygn. akt KM (...)na rzecz wierzyciela wyegzekwowano łącznie kwotę 4.888,40 zł.

Postępowanie egzekucyjne zostało umorzone postanowieniem z dnia 11 lipca 2012 r.

Dowód:

- bte nr (...) k. 38 oraz w aktach tut. Sądu o sygn. I (...)
- akta tut. Sądu o sygn. I (...)
- akta postępowania egzekucyjnego KM (...)
- zaświadczenie o dokonanych wpłatach z 18.11.2013 r. k. 53

Na podstawie umowy przelewu z dnia 14 grudnia 2012 r. (...) S.A. we W. nabyła od (...) Bank S.A. wierzytelność wynikającą z umowy pożyczki zawartej przez G. K..

Dowód:

- umowa przelewu z 14.12.2012 r.

### ***Sąd zważył co następuje.***

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

W sprawie bezsporne było, że pomiędzy pozwaną, a Euro Bankiem została zawarta umowa pożyczki w dniu 27 lipca 2004 r., co potwierdza także zebrany w sprawie materiał dowodowy. Istota sporu sprowadzała się natomiast

do tego czy pozwana może powoływać się na zarzut przedawnienia, czy otrzymała pismo informujące o przelewie wierzytelności oraz czy dokonała spłaty zadłużenia. Przy czym wskazać należy, iż ze stanowiska pozwanej wyrażanego w toku postępowania, w tym na rozprawie w dniu 23 czerwca 2014 r. wynika, że skierowanie przez Euro Bank sprawy do postępowania egzekucyjnego wynikało z niespłacenia przez pozwaną pożyczki.

Odnosząc się do zarzutu przedawnienia wskazać należy, iż zarzut ten nie jest zasadny.

Termin przedawnienia roszczenia objętego niniejszym postępowaniem z uwagi na to, że jest to roszczenie związane z prowadzeniem działalności gospodarczej wynosi 3 lata (art. 118 k.c.). Fakt zawarcia umowy pożyczki w 2004 r. nie oznacza jednak, iż termin ten upłynął gdyż zgodnie z art. 123 § 1 pkt 1 k.c. bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub **egzekwowania roszczeń** danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Stosownie zaś do art. 124 k.c. po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo (§1), a w razie przerwania przedawnienia przez czynność w postępowaniu przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub **egzekwowania roszczeń** danego rodzaju albo przed sądem polubownym albo przez wszczęcie mediacji, **przedawnienie nie biegnie na nowo, dopóki postępowanie to nie zostanie zakończone** (§2).

Dla oceny zarzutu przedawnienia istotne jest, że przedmiotowa pożyczka miała być spłacana ratalnie począwszy od 8 września 2004 r. (druga rata płatna była w dniu 8 października 2004 r.) natomiast w dniu 10 września 2007 r. poprzedni wierzyciel złożył wniosek o nadanie klauzuli wykonalności wystawionemu przez siebie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, a czynność ta jako **czynność bezpośrednio zmierzającą do egzekucji roszczeń w rozumieniu art. 123 § 1 pkt 1 k.c. przerwała bieg przedawnienia** (por. uchwała SN z dnia 16 stycznia 2004 r. III CZP 101/03; . wyrok SN z 5.11.2004 r. II CK 478/03, wyrok SN z 17.12.2004 r. II CK 276/04, uzasadnienie wyroku SN z 23.2008 r. V CSK 386/07). Fakt przerwania biegu przedawnienia spowodował zaś, że przedawnienie zaczęło biec na nowo od dnia zakończenia postępowania wywołanego tym wnioskiem (art. 124 § 1 i 2 k.c.) tj. od dnia 30 października 2007 r. (data wydania postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności). Skoro zaś przed upływem 3 lat od tej daty poprzedni wierzyciel złożył wniosek o wszczęcie egzekucji to tym samym z uwagi na art. 123 § 1 pkt 1 k.c. bieg przedawnienia ponownie został przerwany. Skoro zaś umowa przelewu została zawarta 5 m-cy po umorzeniu postępowania egzekucyjnego (od tego momentu przedawnienie ponownie rozpoczęło swój bieg – art. 124 § 2 k.c.), a jednocześnie od zakończenia postępowania egzekucyjnego do wniesienia w niniejszej sprawie pozwu nie upłynął 3-letni termin przedawnienia to tym samym zarzut przedawnienia nie zasługiwał na uwzględnienie.

W tym miejscu wskazać jeszcze należy, iż z uwagi na datę złożenia przez poprzedniego wierzyciela wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu można by hipotetycznie rozważać czy nie doszło do przedawnienia pierwszej raty, której termin płatności zgodnie z harmonogramem spłat przypadał na 8 września 2004 r. (odnośnie dalszych rat płatnych od 8 października 2004 r. to nie upłynął termin 3 lat do momentu złożenia wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu) to jednak należy mieć na uwadze, że zadłużenie z tytułu kapitału stwierdzone bankowym tytułem egzekucyjnym jest niższe niż wysokość udzielonej pożyczki co oznacza, że rata ta jako spłacona nie może już podlegać przedawnieniu.

Na ocenę zasadności powództwa bez znaczenia pozostaje zarzut nie otrzymania przez pozwaną zawiadomienia o dokonaniu przelewie wierzytelności. Ewentualny brak zawiadomienia nie powoduje bowiem nieważności czy bezskuteczności umowy przelewu lecz wywołuje jedynie skutki wskazane w art. 512 k.c. sprowadzające się do tego, że do momentu zawiadomienia dłużnika o przelewie, spełnienie świadczenia do rąk poprzedniego wierzyciela ma skutek względem nabywcy, chyba że w chwili spełnienia świadczenia dłużnik wiedział o przelewie. Oznacza to, że ewentualny brak zawiadomienia o przelewie nie ma żadnego wpływu na ocenę zasadności powództwa skoro przedstawiono dowody potwierdzające dokonanie przelewu (umowa z 14.12.2012 r. pomiędzy poprzednim wierzycielem, a stroną powodową).

Jeżeli chodzi o zarzuty pozwanej, które jak się wydaje podważają celowość sprzedaży wierzytelności przez poprzedniego wierzyciela to nie są one zasadne. Zgodnie bowiem z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią, chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Pozwana w toku postępowania nie wykazała zaś w żaden sposób, że przeniesienie wierzytelności pomiędzy poprzednim wierzycielem, a obecnym (stroną powodową) sprzeciwiałoby się ustawie, nie wskazała również na postanowienia umowne łączące ją oraz poprzedniego wierzyciela, z którym zawarła umowę ani nie wykazała, że strony umówiły się, iż bez zgody dłużnika do przelewu dojść nie może. Jednocześnie wskazać należy, iż w ocenie Sądu nie można odmówić wierzycielowi prawa sprzedaży swojej wierzytelności i uzyskania za nią od razu pewnej zapłaty w sytuacji gdy dłużnik nie spełnił całego świadczenia przez kilka lat tak jak ma to miejsce w niniejszej sprawie.

Jeśli chodzi o zarzuty dotyczące spłaty całego zadłużenia to w ocenie Sądu powódka okoliczności tej nie udowodniła mimo, iż to na niej spoczywał w tym zakresie ciężar dowodu (art. 6 k.c.). Tym samym nie podważyła ona wysokości zadłużenia, którego domagała się strona powodowa na skutek zawarcia z poprzednim wierzycielem umowy przelewu wierzytelności. Podkreślenia przy tym wymaga, iż przedłożone przez pozwaną dowody w postaci zaświadczenia o dokonanych wpłatach w postępowaniu egzekucyjnym także nie podważają zasadności dochodzonej kwoty gdyż zaświadczenie to potwierdza jedynie częściową spłatę zadłużenia. Istotne jest przy tym, iż pozwana powołując się w piśmie z dnia 14 maja 2014 r. na objęcie jej nakazem komorniczym z dnia 8 stycznia 2008 r. na kwotę 4.978,20 zł pomija, że kwota ta to tylko należność główna wskazana w tym piśmie, a poza nią w wezwaniu wskazano także na kwotę 2.701,67 zł jako odsetki do 8 stycznia 2008 r. oraz dalsze odsetki od dnia 9 stycznia 2008 r. w wysokości 3,41 zł dziennie. Pozwana podnosząc powyższe zarzuty pomija także, że fakt wszczęcia postępowania egzekucyjnego nie spowodował, iż jej zadłużenie przestało rosnąć bowiem jak wynika z bankowego tytułu egzekucyjnego od daty jego wystawienia cały czas narastały odsetki od kapitału. Uprawnienie do naliczania tych odsetek wynika przy tym z § 1 pkt 8 umowy pożyczki, który przewiduje oprocentowanie od zadłużenia przeterminowanego (data wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego jest późniejsza niż termin płatności ostatniej raty) w wysokości dwukrotności odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych.

Jeśli chodzi o wysokość zadłużenia pozwanej to z bankowego tytułu egzekucyjnego, który stanowił podstawę prowadzenia wobec pozwanej postępowania egzekucyjnego na rzecz (...) Banku S.A. we W., wynika że w dniu 25 października 2011 r. łączne zadłużenie pozwanej wyniosło 7.337,29 zł, w tym kapitał 4.978,20 zł, odsetki umowne 339,35 zł, odsetki karne naliczone do dnia 25 czerwca 2007 r. 1.699,74 zł, koszty windykacji 320 zł. Jednocześnie wobec treści § 1 pkt 8 umowy oraz treści bankowego tytułu egzekucyjnego od dnia 26 czerwca 2007 r. powstawało prawo do kolejnych odsetek liczonych od kapitału według oprocentowania stanowiącego **dwukrotność odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych**. Odsetki te za okres od 26 czerwca 2007 r. do 14 grudnia 2012 r. (data zawarcia umowy przelewu) wyniosły **zaś 6.850,82 zł** (3.425,41 zł odsetki w wysokości odsetek od zaległości podatkowych x 2). Odsetki te Sąd obliczył zaś od kapitału 4.978,20 zł w następujący sposób (poniższa tabela zawiera obliczenie odsetek w wysokości odsetek od zaległości podatkowych (za programem LEX) i na końcu została pomnożona razy 2 zgodnie z § 1 pkt 8 umowy pożyczki):

<b>Szczegóły</b>					
<b>Od</b>	<b>Do</b>	<b>Liczba dni</b>	<b>Oprocentowanie</b>	<b>Kwota odsetek</b>	<b>Podstawa prawna</b>
2007.06-26	2007.06-27	2	11,50 %	≈3,14 zł	M.P.07.30.332

2007.06-28	2007.08-29	63	12,00 %	≈103,11 zł	M.P.07.42.483
2007.08-30	2007.11-28	91	12,50 %	≈155,14 zł	M.P.07.58.663
2007.11-29	2008.01-30	63	13,00 %	≈111,70 zł	M.P.07.92.1009
2008.01-31	2008.02-27	28	13,50 %	≈51,56 zł	M.P.08.13.134
2008.02-28	2008.03-26	28	14,00 %	≈53,46 zł	M.P.08.22.218
2008.03-27	2008.06-25	91	14,50 %	≈179,97 zł	M.P.08.28.262
2008.06-26	2008.11-26	154	15,00 %	≈315,06 zł	M.P.08.50.443
2008.11-27	2008.12-23	27	14,50 %	≈53,40 zł	M.P.08.92.791
2008.12-24	2008.12-31	8	13,00 %	≈14,18 zł	M.P.09.1.4
2009.01-01	2009.01-27	27	13,00 %	≈47,87 zł	M.P.09.2.11
2009.01-28	2009.02-25	29	11,50 %	≈45,49 zł	M.P.09.9.101
2009.02-26	2009.03-25	28	11,00 %	≈42,01 zł	M.P.09.16.199
2009.03-26	2009.06-24	91	10,50 %	≈130,32 zł	M.P.09.21.268
2009.06-25	2010.11-08	502	10,00 %	≈684,67 zł	M.P.09.41.654
2010.11-09	2011.01-19	72	12,00 %	≈117,84 zł	M.P.10.83.993
2011.01-20	2011.04-05	76	12,50 %	≈129,57 zł	M.P.11.8.75
2011.04-06	2011.05-11	36	13,00 %	≈63,83 zł	M.P.11.31.361
2011.05-12	2011.06-08	28	13,50 %	≈51,56 zł	M.P.11.39.446
2011.06-09	2012.05-09	336	14,00 %	≈641,57 zł	M.P.11.50.557
2012.05-10	2012.11-07	182	14,50 %	≈359,93 zł	M.P.12.319

2012.11-08	2012.12-05	28	14,00 %	≈53,46 zł	M.P.12.846
2012.12-06	2012.12-14	9	13,50 %	≈16,57 zł	M.P.12.1008
od 2007-06-26 do 2012-12-14 odsetki wyniosły $3.425,41 \text{ zł} \times 2 =$ <b>6.850,42 zł</b>					

Z powyższego wynika zaś, że poprzedni wierzyciel na dzień 14 grudnia 2012 r. mógł domagać się od pozwanej łącznie kwoty **14.188,11 zł** w tym należność wskazana w bankowym tytule egzekucyjnym łącznie **7.337,29 zł** plus dalsze odsetki liczone od kapitału za okres od 26 czerwca 2007 r. do 14 grudnia 2012 r. **6.850,82 zł**. Jeśli zaś uwzględnić kwoty jakie zostały wyegzekwowane na rzecz poprzedniego wierzyciela w łącznej wysokości 4.888,40 zł to oznacza to, że poprzedniemu wierzycielowi przysługiwała wobec pozwanej wierzytelność objęta umową przelewu w wysokości 8.217,84 zł (kwota jakiej na dzień 14.12.2012 r. poprzedni wierzyciel mógł się łącznie domagać od pozwanej 14.188,11 zł – 4.888,40 zł = 9.299,71 zł, a więc więcej niż wskazano w umowie). Tym samym przyjąć należy, iż pozwana nie podważyła wysokości swojego zadłużenia, co do którego wierzytelność została przelana na stronę powodową.

Ponieważ pozwanej nie udało się podważyć wysokości dochodzonej od niej kwoty z przyczyn przedstawionych powyżej na podstawie art. 720 k.c. (przewiduje on obowiązek zwrotu pożyczki) w zw. z umową pożyczki zasądono od niej w pkt. I kwotę 8.217,84 zł wraz z dalszymi odsetkami ustawowymi.

Żądanie dotyczące odsetek od kapitału 3.071,72 zł znajduje swoje uzasadnienie w art. 481 § 1 k.c., który stanowi, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Żądanie odsetek od skapitalizowanych odsetek 5.146,12 zł znajduje swoje uzasadnienie w art. 482 § 1 k.p.c., który dopuszcza możliwość domagania się odsetek od zaległych odsetek od chwili wytoczenia o nie powództwa.

O kosztach procesu orzeczono w pkt II wyroku na podstawie art. 98 k.p.c. Na zasądzoną kwotę składa się zaś opłata od pozwu 103 zł, koszty zastępstwa procesowego 1.200 zł (§ 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu) oraz 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.